

Opdat niets verloren gaat

roeping • zending • voltooiing

Opdat niets verloren gaat

In maart 2021 vond het laatste provinciaal kapittel plaats van de Nederlandse provincie van de Zusters van Liefde van Onze Lieve Vrouw, Moeder van Barmhartigheid.

Van het kapittel kregen we aanbevelingen mee. Belangrijke adviezen om te behartigen wat van waarde is. Wat we van blijvende waarde vinden. Wat ons persoonlijk en gemeenschappelijk heeft beziel en gesterkt. Wat in onze eigen spirituele traditie, ons charisma van barmhartigheid, onze levens heeft gevormd en gekleurd. Wat voor ons van waarde is, geven we graag door in de hoop dat onze waarden, onze woorden en onze stemmen mogen blijven klinken. Dat doen we onder meer door middel van deze CD.

Ter voorbereiding op de viering van het 190-jarig bestaan van onze Congregatie werd door zusters en medewerkers een koor gevormd dat uitzingt wat voor ons van waarde is en blijft.

‘Opdat niets verloren gaat’: onder die titel klinken de gekozen en gezongen liederen. We zingen elkaar toe en we zingen u toe. Zing gerust met ons mee en, zo nodigen we u uit, geef samen met ons door wat steeds van waarde blijft.

Zr. Mariëtte Kinker, *provinciaal overste*
23 november 2022

Magnificat anima mea - Luc. 1.46

Magnificat, Magnificat! Anima mea Dominum!

Juichend looft nu mijn ziel de Heer, mijn God
en mijn geest jubelt blij om God mijn Redder.
Naar mijn kleinheid heeft God zijn blik gericht,
vanaf heden prijst elk geslacht mij zalig.

Grote dingen heeft God aan mij gedaan,
Hij is machtig en groot, zijn Naam is heilig.
God de Heer is barmhartig. Hij is goed
voor de mensen die hem eerbiedig vrezen.

De Almachtige toonde mij zijn kracht,
Hij zal alle hoogmoedigen uiteenslaan.
Alle machthebbers stoot hij van hun troon,
Hij zal alle eenvoudigen verheffen.

Alleen omdat Uw stem mij wenkte

2

Alleen omdat Uw stem mij wenkte, vertrouwend enkel op Uw naam.
Ging ik op weg zonder te weten waarheen mijn wegen zouden gaan.
Wat veilig was moest ik verlaten, de bomen die ik had geplant,
om toekomst mogelijk te maken, ging ik mijn huis uit en mijn land.

En uit de schaduw klonk een roepen, dezelfde stem die mij nu vroeg
de zoon van wie ik houd te geven, is mijn vertrouwen groot genoeg?
Mijn zoon en ik wij gingen samen de zware weg, de berg omhoog
mijn toekomst gaf ik er uit handen, Uw toekomst kreeg ik in het oog.

Soms kijk ik 's avonds naar de sterren die talloos aan de hemel staan
dan weet ik weer van Uw beloften en waarom ik toen ben gegaan.
Dat verre licht in flarden wolken dat wijkt en komt en iets ontvouwt
van, door de twijfel heen toch weten dat Gij ons in Uw handen houdt.

Blijf niet staren

Blijf niet staren op wat vroeger was
Sta niet stil in het verleden
Ik, zegt hij, ga iets nieuws beginnen.
Het is al begonnen, merk je het niet?

Die mij droeg

Die mij droeg op adelaarsvleugels
die mij hebt geworpen in de ruimte
en als ik krijsend viel mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon op eigen kracht
op eigen kracht.

Levenslang

Op mijn levenslange reizen twijfel donker
achtervolgt mij liefde blind holt voor mij uit.
Zing ik steeds op and're wijzen over wie ik niet kan spreken, zing ik:
“Ooit mijn hart te breken, ooit mijn hart voor jou te breken.”

Opgereisd, pas halverwege, met een keel kapot gezongen met een
hart voor wie gebroken kruip ik onder dorenstruiken,
druk mijn ogen in de aarde, smeeik dat nu het eind zal komen,
smeeik de dood, dat hij zal komen.

m..... spoorloos trok voorbij de twijfel, waar ik lag. De liefde keerde,
zag mij, bracht mij drank en spijze, deed mij opstaan uit de dood.
Nog een leven zal ik reizen. Nooit meer zonder reisgenoot.

Voor de zevende dag

Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw.
En het licht niet haat.

Alles wat adem heeft - Psalm 150

Alles wat adem heeft love de Heer.

Alles wat adem heeft love de Heer.

Looft God in zijn heilig domein, looft Hem in zijn groots
firmament, looft Hem om zijn daden van macht,
looft Hem krachtens zijn mateloze grootheid.

Looft Hem met de stoot op de ramshoorn, looft Hem met
harp en met citer, looft Hem met handtrom en reidans,
looft Hem met snaren en fluit.

Looft Hem met slaande cymbalen, looft Hem
met klinkende cimbels.

Alles wat adem heeft love de Heer. God-lof!

Eer zij de heerlijkheid Gods: Vader, Zoon en heilige Geest.
Zo was het in den beginne, zo zij het thans en voor immer;
Tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Keer U om

Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar.

Roeping

Alleen omdat uw stem mij wenkte.

Een stem, een gebaar, een fluistering van binnenuit.

Geroepen worden, antwoorden,

ja zeggen en alles achterlaten.

Velen gingen, zonder te weten waarheen

sommigen nog geen twintig,

van de wereld nog weinig gezien.

Anderen al volop aan het werk.

Geroepen worden, antwoorden,

Roep onze namen, dat wij u horen,

vandaag en elke dag opnieuw,

afstemmen op de noden van deze tijd.

Vertrouwen.

De stem leidt je, elke dag opnieuw,

dwars door vreugde en verdriet.

Zending

Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Eenmaal gegaan, lieten wij ons leiden door U,
als een beweging van binnen naar buiten.
Stilte en gebed stemden ons af op U.
Uw boodschap van liefde voor ieder mens.
Maar naar buiten wilden we, moesten we.
Uw liefde in de wereld tastbaar maken.
In zorg, onderwijs, dienstverlening,
op alle plekken waar mensen niet
tot hun recht kwamen.
En we ontdekten toen,
maar ook vandaag en steeds meer:
daar waar vriendschap is en liefde
daar is God.

Voltooing

Ik, zegt hij, ga iets nieuws beginnen.

Het is al begonnen, merk je het niet?

De actieve werken van liefde voorbij
de liefde zelf niet, die gaat door
zaadjes gezaaid

nieuwe knoppen staan op springen.

Zoveel kleur, zoveel diversiteit

Het is al begonnen, het gaat door.

Ja, het zal anders zijn,

maar we mogen vertrouwen.

Dat je de vruchten van je leven proeft
en gaat in vrede.

Ubi caritas: daar waar vriendschap is (Taizé)

9

Daar waar vriendschap is, en liefde.
Daar waar vriendschap is, daar is God.

Lied van de opstanding

Tekst: H. Oosterhuis

Muziek: A. Oomen

De steppe zal bloeien. De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping,
staan vol water maar dicht. De rotsen gaan open.
Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken. De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren. Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed. Die keren in stoeten.
Als beken vol water, als beken vol toesnellend water, schietend
omlaag van de bergen, als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen, die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven. De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven;
dode, dode, sta op, het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond en wij zullen horen
en wij zullen opstaan en lachen en juichen en leven.

Wat ik gewild heb

11

Wat ik gewild heb
wat ik gedaan heb
wat mij gedaan werd
wat ik misdaan heb
wat ongezegd bleef
wat onverzoend bleef
wat niet gekend werd
wat ongebruikt bleef
al het beschamende
neem het van mij.
En dat ik dit was
en geen ander
dit overschot van
stof van de aarde
dit was mijn liefde.
Hier ben ik.

Dat je de weg mag gaan

Dat je de weg mag gaan die je goed doet,
dat je opstaat wanneer je valt,
dat je mens mag worden in Gods ogen en die van anderen.
Weet dat de aarde je draagt, dat je gaat in het licht
en de wind je omgeeft.
Dat je de vruchten van je leven proeft en gaat in vrede.
Dat je de vruchten van je leven proeft en gaat in vrede.

Roep onze namen

Roep onze namen dat wij u horen
dat wij weer ademen dat wij u leven.

Wij moeten gaan

14

Wij moeten gaan; aan 't lied van bevrijding
voegden we weer een eigen refrein,
zagen rondom de glans van herkenning
hoe we elkaar tot Verbondgenoot zijn.
Vonden het Woord, eerder gehoord,
als nieuwe bron op eigen terrein.

Laten we gaan. Geloof in de zegen
die onze God steeds toegezegd heeft,
In niemandsland soms worst'lend verkregen
maar die ons hoop, moed en waakzaamheid geeft.
Neem van hier mee, het vaste idee
Licht blijft de kern, vaak tastend beleefd.

Neem bij het gaan de mantel van vrede
die we behoedzaam om mogen slaan,
waarin de Naam vol kleur is geweven.
Vage beschutting in mensenbestaan.
In de woestijn, vruchten en wijn:
Vrede en zegen! Laten we gaan.

Salve Regina

Maria antifoon
Gregoriaanse melodie

*Salve Regina, mater misericordiae,
vita, dulcedo et spes nostra salve.*

Ad te clamamus excules filii Evae.

*Ad te suspiramus, gementes et flentes in hac la criminalium valle.
Eia ergo advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos
converte. Et Jesum, benedictum fructum ventris tui, nobis post
hoc exilium ostende.*

O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

Vertaling:

Wees gegroet, koningin, moeder van barmhartigheid;
ons leven, onze vreugde, onze hoop, wees gegroet.
Tot u roepen wij, ballingen, kinderen van Eva;
tot u smeken wij, zuchtend en wenend
In dit dal van tranen.

Daarom dan, onze voorspreekster,
sla op ons uw barmhartige ogen;
en toon ons, na deze ballingschap,
Jezus, de gezegende vrucht van uw schoot.
o goedertieren, o liefdevolle, o zoete Maagd Maria.

www.zustersvanliefdetilburg.nl
Oude Dijk 1, 5038 VL Tilburg